

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611205117
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1611205117.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu a Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcov: 1/ Y. X., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. N. XX, N. F. X/ W. X., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. X. XX, Z., obaja zast.: JUDr. Ľubica Sopková, advokátka, so sídlom Pribinova 3, 901 01 Malacky, proti žalovanej: M. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. M. XX, W., zastúpená: JUDr. Ester Bujnovská, advokátka, so sídlom Záhorácka 5478/15B, 901 01 Malacky, o zaplatenie náhrady škody vo výške 13 178,02 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 21.12.2020, č. k. 4C/41/2011-387, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalovaná má proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu zamietol a priznal žalovanej proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že náhradu týchto trov sú žalobcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalovanej spoločne a nerozdielne.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 52 ods. 1,2,3,4, § 499, § 504, § 507 ods. 1, § 508 ods. 2, § 510, § 31, § 633 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že ustálil, že medzi žalobkyňou 1/ ako objednávateľom a žalovanou ako zhotoviteľom bola uzavretá zmluva o dielo. Ustálil, že žalobcovi 2/, hoc podielovému spoluvlastníkovi predmetného rodinného domu, na ktorom sa mali vykonať stavebné práce v zmysle zmluvy o dielo, keďže nebol účastníkom tohto zmluvného vzťahu, nesvedčí aktívna vecná legitímácia na uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady diela. Z vykonaného dokazovania (z výpovedí svedkov L.K. F. Z.) vyplynulo, že dielo malo vady spočívajúce v nekvalitne odvedených prácach a nedorobkoch, pričom z povahy týchto vád je zrejmé, že išlo o také vady, ktoré existovali už v čase plnenia, t.j. prevzatia diela k 08.04.2009. Žalobkyňa 1/ teda prevzala vadné dielo a mohla tak voči žalovanej ako zhotoviteľovi uplatňovať už len práva zo zodpovednosti za vady. Keďže žalobkyňa 1/ bola podľa vlastných tvrdení dňa 08.04.2009 na stavbe, je zjavné, že už toho dňa mala možnosť si dielo prezrieť. Zákonná 6-mesačná prekluzívna lehota na vytknutie vád diela v zmysle § 504 druhej vety Občianskeho zákonníka jej tak začala plynúť od 08.04.2009 a uplynula dňa 08.10.2009 (štvrtok - pracovný deň). Pokiaľ išlo o samotné vytknutie vád diela, listy žalobkyne 1/ zo dňa 08.08.2009 a 24.09.2009, ktoré adresovala žalovanej, tieto žiadne konkrétne vady diela neobsahujú. Z dohody o odstránení závad zo dňa 02.10.2009 vyplýva, že došlo k obhliadke vzniknutých závad (za prítomnosti p. L. a žalobcov), ktorými podľa tohto dokumentu boli: čiastočná oprava električky v novo rekonštruovanej časti rodinného domu, oprava krbu a drobná oprava sieťkovaných stien, teda povrchová úprava miestami zle zapucovaných stien. Uvedený dokument

preukazuje, že došlo k stretnutiu medzi žalobkyňou 1/ a zástupcom žalovanej p. L., ktorý uznal tam uvedené vady diela reklamované žalobkyňou 1/. Vady, tak ako sú zachytené v tejto dohode, však nemožno považovať za dostatočne konkretizované. Nie je totiž vôbec zrejmé, o akú opravu elektriky a krbu sa malo jednať. Pri spomínanej drobnej oprave sieťkovaných stien zase nie je dostatočne zrejmý rozsah vytykanej vady - neuvádza sa ani len v ktorej izbe alebo izbách a ani približne akej plochy sa mala táto vada týkať. Takéto vytknutie vady nemožno považovať za dostatočne určité, obzvlášť ak sa žalobkyňa 1/ v konaní domáha peňažného plnenia, t.j. primeranej zľavy z ceny diela. Žalobkyňa 1/ v následnej urgencii reklamácie zo dňa 10.11.2009 uviedla, že v nej uvedené vady reklamovala žalovanej a v celom dome ich jednotlivo prešla s p. L., toto svoje tvrdenie ale nijako nepreukázala. Svedok L. síce uviedol, že uznal závady uvedené v urgencii reklamácie zo dňa 10.11.2009, avšak nepotvrdil, že by tam uvedené vady boli žalovanej takto vytknuté do 08.10.2009 (teda do uplynutia prekluzívnej lehoty), taktiež neskôr tvrdil iný rozsah vytykaných závad ako boli uvedené v tomto liste. Žalobkyňa 1/ na pojednávaní uskutočnenom dňa 25.09.2020 predložila ešte svoju e-mailovú komunikáciu zo dňa 24.05.2009 so zástupcom žalovanej, p. L.. V tejto e-mailovej správe žalobkyňa 1/ tvrdiac, že prevzatie diela ešte nedošlo, uvádza, že mu zasiela splnomocnenie a informácie k prevzatiu jej brata k prevzatiu stavebného diela. Z priloženého splnomocnenia vyplýva, že žalobca 2/ mal prevziať dielo podľa priložených inštrukcií, čo bola ďalšia príloha zaslaná i p. L., obsahujúca poznámky žalobkyne 1/ týkajúce sa aj väd diela. Uvedenú prílohu doručenu p. L.É., ktorý na ňu následne aj e-mailom reagoval, možno z hľadiska jej obsahu posudzovať taktiež ako vytknutie väd diela. Prioritne sa však jednalo o inštrukcie pre žalobcu 2/ k prevzatiu diela, v dôsledku čoho sú poznámky ohľadne väd diela len útržkovité, z veľkej časti nie dostatočne zrozumiteľné, resp. úplne zmatečné. Napr. v časti týkajúcej sa elektriny žalobkyňa 1/ uvádza, že nie všetky rozvody sú prerobené, zároveň však v rozpore s tým zmatečne píše, že rozvody elektriny sú pripravené na revíziu správu. Ďalej poukazuje na určité vady sieťkovania a omietky, ani tu ich však z hľadiska ich rozsahu dostatočne nekonkretizuje. Za zrozumiteľne a dostatočne konkretizované vady tak možno podľa názoru súdu považovať len vady týkajúce sa krbu, keď žalobkyňa 1/ v tejto v spojitosti uviedla, že v ňom chýba klapka, je postavený nakrivo, vo vnútri sú použité staré šalotové (správne má byť „šamotové“) tehly a hrdzavá pásovina. Len tieto vady preto súd považoval za riadne vytknuté žalobkyňou 1/ v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, t.j. do 08.10.2009. Zodpovednosť žalovanej za ostatné vady diela, ktoré žalobkyňa 1/ vytkla po uplynutí tejto lehoty alebo ich nevytkla vôbec, v zmysle § 504 poslednej vety Občianskeho zákonníka zanikla. Vyššie spomenuté vady krbu, teda chýbajúca klapka, postavenie krbu na krivo, použitie starých šamotových tehál a hrdzavej pásoviny vo vnútri krbu, treba považovať za vady odstrániteľné. Pri takýchto vadách má nadobúdateľ v zmysle § 507 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka právo domáhať sa buď primeranej zľavy z ceny, výmeny, alebo opravy alebo doplnenia toho, čo chýba. Žalobkyňa 1/ sa listami zo dňa 08.08.2009 a 24.09.2009 domáhala voči žalovanej, aby zistené vady opravila, pričom žalovaná v dohode zo dňa 02.10.2009 súhlasila s ich opravou po poskytnutí poisťného plnenia zo strany poisťovne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poisťovňa odmietla plniť s poukazom na to, že ide o vadne vykonané práce. Žalobkyňa 1/ listami zo dňa 10.11.2009 a 20.07.2010 urgovala odstránenie spomínaných závad, keď v poslednom liste poskytla žalovanej na vykonanie opráv dodatočnú lehotu do 15.08.2010. Z výpovede zástupcu žalovanej p. L. vyplynulo, že žalovaná reklamované vady neodstránila z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Žalobkyňa 1/ na to reagovala tým, že si na vlastné náklady objednala iné firmy, ktoré všetky vzniknuté vady a nedostatky na rodinnom dome odstránili. Existenciu väd diela spočívajúcich v tom, že v krbe chýbala klapka, bol postavený nakrivo a v jeho vnútri boli použité staré tehly a hrdzavá pásovina mal súd za preukázanú z výpovede svedka L., ktorý potvrdil, že ako zástupca žalovanej uznal vady diela uvedené v liste zo dňa 10.11.2009, teda aj spomínané vady. Uvedené však nijako nezabavilo žalobkyňu 1/ jej povinnosti preukázať výšku nároku na zľavu z ceny diela vo vzťahu k vytknutým vadám krbu. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku súd vzhliadol na to, že žalobkyňa pri stanovení peňažnej sumy, o ktorú sa znížila hodnota krbu vzhľadom na tieto vady, od čoho sa výška nároku na zľavu z ceny preukazovala prehlásením k stavebným chybám zo dňa 21.01.2011 spoločnosti BAUMANAGEMENT, s.r.o., kde sa však vo vzťahu k vytknutým vadám spomína len to, že krb bol postavený z bielych tehál a chýbala v ňom klapka, z ktorého dôvodu nie je možné regulovať príkon vzduchu, a teda by mohlo dôjsť k spätnému tlaku spalín. Postavenie krbu z bielych tehál a nie zo šamotových potvrdil aj svedok X. Z., ktorý predmetný krb videl a namiesto neho po dohode so žalobcom 2/ vymuroval nový. Avšak zo samotnej zmluvy o dielo nevyplývalo, že krb mal byť vymurovaný zo šamotových tehál, dohodu o jeho postavení z takéhoto materiálu žalobkyňa 1/ v konaní nijako nepreukázala. Vymurovanie krbu z bielych tehál preto nemožno považovať za vadu diela. K chýbajúcej klapke svedok Z. výslovne uviedol, že na predmetnom krbe ani nebola potrebná, nakoľko komínová klapka sa používa vtedy, ak krb príliš rýchlo horí a treba ho priškrtiť, v danom prípade však nemalo zmysel nič škrtiť, keďže krb bol zle postavený a spolu s komínom

ako celok nefungovali. Z výpovede tohto svedka a ani zo spomínaného prehlásenia k stavebným chybám však nemožno zistiť o koľko sa znížila hodnota predmetného krbu v dôsledku chýbajúcej klapky. O tom, že bol krb postavený nakrivo, vo vnútri boli použité staré biele tehly a hrdzavá pásovina nie je v uvedenom prehlásení žiadna zmienka a nevyjadroval sa k tomu ani svedok Z.. I samotná žalobkyňa 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na poslednom pojednávaní uviedla, že prípadný znalecký posudok by vzhľadom na odstup času a kompletne vykonanú rekonštrukciu (nápravu vytýkaných vád) sa už na mieste samom nedal vykonať, preto bolo by možné vychádzať len z listinných dôkazov založených v spise. Podľa názoru súdu, vykonanie znaleckého dokazovania za účelom preukázania výšky peňažnej sumy, o ktorú sa znížila hodnota krbu v dôsledku vytknutých vád, by už ani nebolo dobre možné, nakoľko predmetný krb dávno neexistuje (bol zbúraný a namiesto neho svedok Z. vymuroval nový krb) a znalec by tak musel vychádzať len zo zachovaných fotografií, ktoré doložila do spisu žalovaná. Nakoľko žalobkyňa 1/ v predmetnej veci nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie rozdielu medzi hodnotou, ktorú by krb mal bez vytknutých vád a jeho hodnotou s týmito vadami, súd dospel k záveru, že ohľadne preukázania výšky ňou uplatneného nároku na primeranú zľavu z ceny diela dôkazné bremeno neunesla. Vzhľadom na to, že žalobca 2/ nemá aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie práv zo zodpovednosti za vady diela a žalobkyňa 1/ neunesla dôkazné bremeno ohľadne preukázania výšky nároku na primeranú zľavu z ceny diela, súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Dôkazy navrhované žalobcami na preukázanie tvrdení uvedených v čestnom prehlásení p. Y. M. (že dňa 08.04.2009 nebola dokončená električka a že zaplatila za žalobkyňu poslednú úhradu ceny za dielo) súd nevykonával, nakoľko pravdivosť spomínaných tvrdení mal za preukázanú z iných dôkazov. Vzhľadom k uvedenému žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a žalovanej priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že náhradu trov konania sú žalobcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalovanej spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ dôvodiac naplnením odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.. Uviedli, že súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil uplynutím tzv. prekluzívnej lehoty, zakotvenej v ust. § 504 Občianskeho zákonníka, ktorá podľa názoru súdu prvej inštancie uplynula dňa 08.10.2009 a v tejto lehote neboli vady riadne uplatnené, s výnimkou vád týkajúcich sa krbu. Súd prvej inštancie opomenul aplikovať osobitné ustanovenie upravené v § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa práva zo zodpovednosti za vady musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe, inak zaniknú. V zmysle § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka je záručná doba v prípade stavebných prác 18 mesiacov. Tieto osobitné ustanovenia pri právnom posudzovaní sporu majú prednosť pred všeobecnými ustanoveniami, ktoré sú zakotvené v I. hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka. O správnosti tejto právnej argumentácie svedčí aj druhá veta ust. § 504 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde je stanovená prekluzívna lehota na uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady 6 mesiacov, ale za predpokladu, že Občiansky zákonník neustanovuje inak, čo je v danom prípade práve spomínané ustanovenie § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Teda v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k prekluzii nároku žalobcov na uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady. Namietali, že v predmetnej veci nemali byť aplikované normy Občianskeho zákonníka, ale normy Obchodného zákonníka tak, ako to aj urobil súd prvej inštancie vo svojom rozsudku sp. zn. 4C/41/2011-213 zo dňa 23.01.2014, keďže aplikácia, ktorú použil súd prvej inštancie pri napadnutom rozsudku zo dňa 21.12.2020, nie je na prospech žalobcov, ktorí sú ako zmluvná strana v právnom postavení spotrebiteľov. Občiansky zákonník pritom v ust. § 52 ods. 2 jednoznačne stanovuje podmienku, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Zákon teda v tomto ustanovení nehovorí o absolútnej a bezvýnimочnej povinnosti súdu aplikovať za každých okolností na všetky zmluvné vzťahy zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, len a výhradne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zákon hovorí o ustanoveniach o spotrebiteľských zmluvách, a i to len za predpokladu, že sú tieto ustanovenia na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Toto kritérium však súd prvej inštancie jednoznačne opomenul, keď na prejednávanej vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka (a i to nesprávne všeobecné ustanovenia namiesto vhodnejších osobitných ustanovení, ako uvádzame vyššie) napriek tomu, že tieto neboli na prospech žalobcov. Namietali závery súd prvej inštancie, že žalobkyňa 1/ dňa 08.04.2009 prevzala vadné dielo ako aj nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov. V prílohe

dodatku k zmluve o dielo zo dňa 08.04.2009 svedok L. nechal žalobkyňu 1/ podpísať i odovzdávací protokol, na ktorom sama žalovaná, prípadne svedok L. následne dopísal dátum 08.04.2009, ktorý však v žiadnom prípade nemožno chápať ako protokol o skutočnom odovzdaní diela. Dňa 08.04.2009 bola medzi stranami podpísaná takzvaná predfaktúra, ktorú vypracovala žalovaná, pričom ona sama ju označila ako dodatok k zmluve o dielo. Žalobkyňa 1/ disponuje viacerými dôkazmi o tom, že v tento deň nebolo a ani nemohlo byť dielo odovzdané. V spise sa nachádza listina zo dňa 07.06.2009, nazvaná ako Žiadosť, ktorú zaslala žalobkyňa 1/ žalovanej, v ktorej výslovne žiada o oznámenie termínu ukončenia stavebného diela a následné odovzдание majiteľovi v požadovanom rozsahu a kvalite. Doslova uvádza, že preberacie konanie žiada uskutočniť za jej prítomnosti, t. j. po 18.06.2009, keďže v tom čase sa nachádzala pracovne v G.. Svedok L. na pojednávaní dňa 26.11.2012, na štvrtej strane zápisnice v strede, na otázku právnej zástupkyne žalobcov, či obdržal písomnosti navrhovateľky - pokusy o zmier zo dňa 07.06.2009, 08.08.2009, 24.09.2009 - uviedol, že áno a aj na ne odpovedal. Keďže v tejto písomnosti ho žalobkyňa 1/ žiadala o riadne odovzдание diela podľa zmluvy o dielo a svedok priznal, že túto písomnosť dostal a odpovedal na ňu, čím jednoznačne potvrdil, že si je vedomý jej obsahu. Medzi žalobkyňou 1/ a p. L. ako zástupcom žalovanej prebehla e-mailová komunikácia ohľadne termínu odovzдания diela, keď dňa 24.05.2009 žalobkyňa 1/ zaslala e-mailom p. L. splnomocnenie pre svojho brata a informácie k prevzatiu diela, v rámci ktorých presne opísala nedostatky vykonávaného diela a nedorobené práce, ktoré žiadala dokončiť. Prílohou tejto e-mailovej správy bolo aj splnomocnenie žalobcu 2/ na prevzatie diela od žalovanej, datované dňom 23.05.2009. Na tento e-mail odpovedal p. L. dňa 27.5.2009, pričom sa vôbec nezmienal o tom, kedy dielo odovzdá. Žalovaná v dohode o odstránení závad zo dňa 02.10.2009 na druhej strane uvádza - citujem: „Čo sa týka preberacieho protokolu, ktorý je podpísaný v zmluve, konkrétne časť preberací protokol ...“ Zmluva o dielo v žiadnom prípade neobsahuje časť ani ustanovenie, nazvané ako preberací protokol. Nemalo by žiadnu logiku, aby objednávateľ diela už pri podpise zmluvy podpísal, že dielo prevzal a je s ním spokojný. I toto tvrdenie žalovanej svedčí o jej neserióznosti a neférovom postupe voči objednávateľom diela. Pokiaľ by i zmluva o dielo takéto ustanovenie obsahovala ako vopred pripravený formulár, v zmysle zásad ochrany spotrebiteľa by súd na takéto ustanovenie nemohol prihliadať. V odpovedi na urgenciu reklamácie zo dňa 12.11.2009 tak isto sama žalovaná tvrdí, že odovzdávací protokol „je súčasťou zmluvy o dielo zo dňa 08.04.2009“, čo je absolútne nepravdivé a nelogické, aby odovzdávací protokol bol súčasťou podpísanej zmluvy. Samotná žalovaná v potvrdení vykonanej dopravy potvrdzuje, že doprava bola účtovaná za obdobie od 23.03. až 01.05.2009, čím jednoznačne potvrdzuje, že práce na rekonštrukcii rodinného domu pokračovali najmenej do 01.05.2009, keďže až do tohto obdobia si účtovala dopravu v súvislosti s vyhotovením diela. V neposlednom rade poukázali na skutočnosť, že žalovaná sa pokúšala reklamované vady diela uplatniť cestou poisťovne Kooperativa, u ktorej mala uzatvorenú zmluvu o poistení škôd spôsobených pri výkonne činnosti. Sama žalovaná túto poisťnú udalosť nahlásila poisťovni s dátumom vzniku škodovej udalosti dňa 23.05.2009, pričom pri obhliadke likvidátora poisťovne samotná žalovaná nahlásila, že škody vznikli, práce reklamoval poškodený pri preberaní stavby resp. časti dokončených prác. Toto tvrdenie sa nachádza priamo v Zápise z ohliadky škodovej udalosti konanej dňa 06.10.2009. Viacerých stretnutí sa zúčastnila aj stará mama žalobcov pani Y. M.. Samotná stará matka žalobcov v čestnom vyhlásení potvrdila, že p. L. ju vyzýval na zaplatenie sumy, tlačil na ňu aby peniaze zaplatila a vyhráždal sa, že ak žalobkyňa 1/ peniaze nezaplatí, pošle na ňu právnikov a potvrdzuje tiež skutočnosť, že dňa 08.04.2009 bola osobne prítomná na mieste vykonávania diela (na Predfaktúre uvedená ako „Ručiteľ“) a práce na diele neboli dokončené. Na základe všetkých uvedených skutočností trvali na tom, že dielo v žiadnom prípade nebolo a ani nemohlo byť odovzdané dňa 08.04.2009, takže reklamované bolo v záručnej dobe, teda včas. Podľa vyjadrenia žalovanej, s ktorým sa bez ďalšieho stotožnil aj súd prvej inštancie, bolo dielo vykonávané od 24.03.2009 do 08.04.2009, čo reálne nie je ani možné vzhľadom na rozsah vykonávaných stavebných prác a potrebu dodržania technologických postupov prác s nevyhnutným časom na zaschnutie, resp. zatvrdnutie viacerých použitých stavebných materiálov. Podľa súdu prvej inštancie žalovaná ako zhotoviteľka v odbore stavebníctvo „správne“ vymurovala krb na tuhé palivo z bielych tehál. Teda takto vykonané stavebné práce nemožno považovať za vadu diela. Žalovaná mala byť ako dodávateľka stavebných prác sama, alebo prostredníctvom ustanoveného odborného zástupcu, osobou odborne spôsobilou na vykonávanie stavebných prác, a teda musela byť uzrozumená s tým, že krbové telesá nie je možné vystavať z iných ako šamotových, teda ohňuvzdorných tehál. Preto by takéto osobitné dojednanie v zmluve o dielo bolo nadbytočné, keďže ohňuvzdornosť je základná charakteristická vlastnosť krbov a komínov a vyplýva priamo z technických noriem a vyplýva tiež z bezpečnostných predpisov. Domnievali sa, že žalovaná použila takýto nevhodný stavebný materiál buď z nevedomosti, alebo úmyselne v snahe o zníženie nákladov na rekonštrukčné práce. V žiadnom prípade však nie je prípustné, aby takéto nezodpovedné konanie žalovanej, ktoré je v rozpore nielen so

zákonom, ale aj v rozpore s bezpečnostnými a protipožiarnymi predpismi, súd ospravedlňoval tvrdením, že žalobkyňa si takéto vlastnosti diela nevymienila. Záverom poukázali na skutočnosť, že samotná žalovaná, rovnako tak aj svedok W. L., ktorý v tom období vystupoval ako zástupca žalovanej a manažer spoločnosti, opakovane uviedli, že dielo skutočne malo vady, tieto uznali ako reklamáciu väd diela a mali v úmysle ich opraviť. Vady neboli odstránené len z dôvodu, že si vyžadovali zo strany žalovanej investíciu do prác a materiálu a žalovaná na to nemala peňažné prostriedky, nakoľko podľa ich tvrdení firma bola v krachu. V zmysle úplného výpisu zo živnostenského registra je pritom zrejmé, že žalovaná ukončila podnikateľskú činnosť v tejto oblasti (Murárstvo, Dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, Uskutočňovanie stavieb a ich zmien, atď.) až dňom 07.04.2010. Navyše žalovaná nikdy nepodala návrh na vyhlásenie konkurzu ani žiadny iný obdobný návrh, smerujúci k oddĺženiu či akémukoľvek inému zákonnému spôsobu vyriešenia finančných problémov jej stavebnej „firmy“. Z tohto pohľadu sa preto javia tvrdenia žalovanej a svedka L. ako účelové vyhýbanie sa povinnosti odstrániť vytykané vady diela v zmysle reklamácie žalobkyne, pričom súd napadnutým rozsudkom namiesto ochrany „spotrebiteľa“ na jeho úkor poskytol nezákonnú ochranu nečestnému a nepoctivému podnikateľovi. Súd prvej inštancie v predmetnom súdnom konaní predložené listinné dôkazy a výpovede svedkov nesprávne vyhodnotil, čím došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Druhým odvolacím dôvodom je právna vada rozsudku, ktorá spočíva v nesprávnej aplikácii právnych noriem. Vzhľadom k uvedenému žiadali, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 13.178,02 eur s 9% úrokom z omeškania zo sumy 13.178,02 eur od 11.01.2011 do zaplatenia, a zároveň žalobcom prizná náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcov nevyjadřila.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem s použitím § 378 ods. 1 v spojení s § 470 C.s.p. a došiel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je podané dôvodne.

7. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

8. V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalobcami, odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

9. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), sa v rámci odvolacieho prieskumu môže zaoberať a zaoberal sa iba tými odvolacími dôvodmi a ich obsahovým vymedzením, ktoré odvolatelia výslovne uviedli a skutkovo vymedzil v odvolaní; pri viazanosti dôvodmi odvolania pritom neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo. Z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že bude účinne uplatňovať svoje procesné práva aj v odvolacom konaní.

10. Odvolací súd preskúmajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie v medziach odvolateľmi uplatnených odvolacích dôvodov upriamuje pozornosť na to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu, v dôsledku čoho ich treba chápať ako celok. Preto odvolateľmi namietané nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia má právo doplniť a vysvetliť v odôvodnení tohto odvolacieho rozhodnutia.

11. Vo vzťahu k odvolateľmi uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., odvolací súd uvádza. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu.

12. Odvolacia argumentácia odvolateľov smerovala vo vzťahu ku skutkovým záverom súdu prvej inštancie, ktorými ustálil, že žalobkyňa 1/ dňa 08.04.2009 prevzala dielo. Súd prvej inštancie svoje skutkové závery, že žalobkyňa 1/ dielo prevzala dňa 08.04.2009 založil na listine - vyhlásení žalobkyne 1/ zo dňa 08.04.2009 a na nespornej skutočnosti, že dňa 08.04.2009 sa osobne žalobkyňa 1/ na mieste stavby v N. nachádzala. Pokiaľ žalobkyňa 1/ namietala, že dielo neprevzala, je potrebné vzhľadom na to, že žalobkyňa 1/ nenamietala, že podpísala osobne listinu, ktorá obsahovala nasledovné vyhlásenie : „Ukončenie rekonštrukcie a odovzdanie diela a jeho úplná spokojnosť s odvedenou prácou a potvrdená podpisom objednávateľa o úplnej spokojnosti s rekonštrukciou“. Z obsahu a formy tejto listiny nevyplýva, že by sa v nej nachádzal odkaz na obsah zmluvy o dielo, rovnako na nej absentuje aj podpis zhotoviteľa, preto tvrdenie žalobkyne 1/, že pri podpisovaní tejto listiny konala v omyle majúca za to, že sa jedná o poslednú stranu zmluvy, nepovažoval odvolací súd za vierohodné. Možno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie (bod 32 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), že nakoľko žalobkyňa 1/ súčasne podpisovala aj predfaktúru (dvojstranný dokument), dodatok o preddavkoch (krátky jednostranný dokument) a spomínané vyhlásenie obsiahnuté len na jednom liste, kde bola v hornej časti uvedená jediná rozvitá veta a pod ňou miesto pre podpis žalobkyne 1/, tvrdenie žalobkyne 1/, že konala v omyle, možno považovať za účelové. Správnosť záverov súdu prvej inštancie, že žalobkyňa 1/ dňa 08.04.2009 prevzala dielo majúca vedomosť, že obsahuje závady je podporená aj vyjadrením žalobkyne 1/ „... s p. L. malo prísť k dohode o odstránení závad k ničomu však nedošlo.“(čl. 68). Konanie žalobkyne 1/ tak možno považovať za súladné s ust. § 645 ods. 1 Občiansky zákonník, podľa ktorého žalobkyňa 1/ majúca vedomosť o vadách diela toto dielo prevzala, preto bola povinná zaplatiť za dielo a vznikol jej nárok vyplývajúci zo zodpovednosti za vady. Z následnej argumentácie žalobkyne 1/ je zjavné, že po tom, čo dielo prevzala svoj názor zmenila, čo je zjavné z jej e-mailovej komunikácie so svedkom L. zo dňa 24.05.2009, v ktorej žalobkyňa 1/ udelila splnomocnenie pre svojho brata (žalobcu 2/) na prevzatie diela, ako aj list žalobkyne 1/ zo dňa 7.6.2009 adresovaný žalovanej, v ktorom ju taktiež žiada o odovzdanie diela v požadovanom rozsahu a kvalite. Pokiaľ odvolatelia poukazovali na to, že žalovaná v potvrdení o vykonanej doprave uviedla, že doprava bola účtovaná za obdobie od 23.03.2009 až 01.05.2009, uvedené potvrdenie nepreukazuje, že dielo nebolo prevzaté. Jednalo sa o cenovú kalkuláciu vypracovanú zhotoviteľom dňa 07.12.2009, pričom predmetom fakturácie bola doprava len v rozsahu 10 dní. Bez vplyvu na uvedené je skutočnosť, že žalovaná dňa 19.05.2009 uzavrela poisťovnú zmluvu pre poistenie majetku a zodpovednosti za škodu podnikateľov a dňa 23.05.2009 nahlásila poisťovnú udalosť. Pokiaľ odvolatelia poukazovali na vyhlásenie p. M., že p. L. ju vyzval na zaplatenie sumy, uvedené len preukazuje, že žalovaná si po prevzatí diela uplatňovala nárok na jeho zaplatenie. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd posudzujúci odvolacie námietky odvolateľov, dospel k záveru, že odvolacia argumentácia odvolateľov nebola spôsobilou spochybniť správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie.

13. V podanom odvolaní odvolatelia uplatnili odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. (napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.) Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. V podanom odvolaní odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie pri posudzovaní nimi uplatneného nároku vec nesprávne právne posúdil, keď neaplikoval ust. § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluva o dielo môže mať podobu zmluvy o zhotovení vecí a zmluvu o oprava a úprave vecí, pričom v prejednávanej veci možno prisvedčiť odvolateľom, že na základe dohody strán podstatou vykonávaného diela bolo zmena (oprava a úprava) už existujúcej veci, jednalo sa tak o zmluvu o oprave a úprave vecí na zákazku, kedy bolo potrebné dĺžku záručnej doby posudzovať podľa ust. § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka. I keď súd prvej inštancie svoje právne závery týkajúce sa otázky uplatnenia nárokov z vád odôvodňoval s poukazom na ust. § 504 Občianskeho zákonníka, uvedené nesprávne právne posúdenie nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Posúdenie otázky včasnosti uplatnenia vád je závislým od toho, či zo strany oprávneného subjektu došlo určite a zrozumiteľne k vytknutiu konkrétnych vád diela. V prejednávanej veci tak súd prvej inštancie správne posudzoval obsah úkonov žalobkyne 1/, ktorými preukazovala uplatnenie vád diela. Za situácie, že účinne vytknutie vád diela nemožno vyvodiť ani z listu žalobkyne 1/ zo dňa 08.08.2009 , v ktorom uviedla : „žiadam Vás o písomné oznámenie záväzného termínu odstránenia závad na stavebných prácach vykonaných pri rekonštrukcii rodinného domu v N. do 5 dní od doručenia žiadosti “ ani z listu zo dňa 24.09.2009, v ktorom žalobkyňa uviedla : „... týmto Vás žiadam o odstránenie vád do 10 dní ...“, súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobkyňa 1/ účinne nevytkla vady diela. Až z dohody o odstránení závad zo dňa 02.10.2009 možno vyvodzovať, že žalobkyňa 1/ namietla vady diela, a to potrebu opravy vnútorných stierok v interiéri domu, chýbajúce hlavice na radiátoroch, opravu krbu a drobnú opravu sieťkovaných stien, nevykonané prerobenie elektriny v kúpeľni a rozvodných krabíc v celom dome. Avšak z popisu uvádzaných vád nemožno jednoznačne určiť jednak rozsah uvádzanej vady ani jej lokalizáciu, čo spôsobuje ich neurčitosť. Pre účinné uplatnenie zodpovednosti za vady nestačí všeobecné uplatnenie zodpovednosti za vady, ale pri tomto uplatnení sa vyžaduje uvedenie konkrétnej vady, ktorej sa týka. Na podporu vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací upriamuje pozornosť na to, že ani v liste zo dňa 10.11.2009 žalobkyňa 1/ bližšie nešpecifikovala rozsah vád týkajúcich sa potreby opravy vnútorných stierok v interiéri domu v dohodnutej kvalite, ktorú však bližšie nešpecifikovala. Pokiaľ vytykala nekompletné vykonanie prác - prerobenie komplet elektriny v kúpeľni + prerobenie zásuviek a rozvodných elektrických krabíc v celom dome, nie je zrejším konkrétne v akom rozsahu neboli práce vykonané, pričom tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie v časti týkajúcej sa elektriny v rozpore s vyššie uvedeným žalobkyňa 1/ uviedla, že rozvody elektriny sú pripravené na revíziu správu (čl. 379). Vada vo vzťahu k stierkovaniu a omietaniu stien neobsahuje presnejšie uvedenie jej rozsahu a je rozpornou, nakoľko ako vyplýva z obsahu listu, dom sa najskôr sieťkoval až potom sa prerábali rozvody, nie je tak zrejším, či žalobkyňa 1/ namietla nekvalitu už pôvodného sieťkovania alebo stav stien po vykonaní ďalších prác. Vzhľadom k uvedenému je správnym záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa 1/ zrozumiteľne a dostatočne konkretizovala len vadu diela v časti krbu „...chýba klapka, je postavený na krivo...“. I keď súd prvej inštancie na vec neaplikoval ust. § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka, jeho závery, že žalobkyňa 1/ účinne vytkla len vady krbu, možno považovať za vecne správne. Nemožno opomenúť ani na to, že súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti nároku žalobcov i s ohľadom na nepreukázanie nároku na primeranú zľavu z ceny diela, nakoľko títo v konaní neunesli dôkazné bremeno, keďže tento preukazovali najmä úhradami za vykonanie prác inými dodávateľmi, ktorá v plnej miere nekorešponduje s pôvodne dohodnutým rozsahom prác podľa Zmluvy o dielo, nakoľko práce zrealizované inými dodávateľmi boli vykonané v inom rozsahu (úpravy povrchov stien, naniesenie vápenno-sádrovej omietky, opravy okenných a dverných otvorov, vyrovnania podláh, vybúrania osadeného krbu, vyvločkovania a domurovania komínu, stavby nového komínu, montáže sadrokartónov, opravy elektoinštalácie, vrátane prípravných prác, prenájmu odvlhčovacieho prístroja, odvozu a likvidácie odpadu), pričom v Zmluve o dielo boli dohodnuté rekonštrukčné práce, rekonštrukcia kúpeľne, výmena radiátorov, demontáž a montáž krbu bez vložky, spolu s materiálom.

15. Pokiaľ odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie nemal na vec aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ich aplikácia nebola v ich prospech a mal na vec aplikovať ust. Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza. V rovine súkromného práva a osobitne zmluvného práva je pre úpravu právnych vzťahov a spotrebiteľských záväzkov určujúcim právnym predpisom Občiansky zákonník, ktorý v tejto sfére predstavuje materiál nekoncepcovaný lex specialis právny režim spotrebiteľských zmlúv ku všetkým ostatným právnym predpisom s obdobným predmetom súkromnoprávnej regulácie dotýkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv a záväzkov z nich vyplývajúcich. Normy obchodného práva nemajú výkladovú a aplikačnú prednosť pred normami občianskeho práva a ich použitie môže byť limitované výhradne v rámci použitia konkrétnych zmluvných typov obchodného práva, pričom je vylúčené, aby sa na spotrebiteľské záväzky aplikovali inštitúty a právny režim noriem obchodného práva pred normami občianskeho práva.

16. Vo vzťahu k ostatným odvolacím námietkam odvolateľov odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľov odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania odvolateľov nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu.

18. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie), ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaná má proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. S tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p., po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).